

Men vi må jo også give systemet den tid, det skal have. Domstolene er i forvejen overbelastet af mange andre sager, og skal vi vælge, om domstolene skal prioritere at få dømt en voldsforbryder eller en rocker, som har affyret militære våben, frem for disse sager, er det efter vores mening sådan, at domstolene skal prioritere at bruge tid på den rocker eller den voldsforbryder, og så må optrævelingen og den endelige domfældelse af folk i disse selskabstømersager afvente en løsning på den flaskehals-situation, der nu en gang er ved vores domstole.

Når det gælder de mennesker, som har deltaget i almindelige anpartsprojekter, er det vores opfattelse, at hvis folk har deltaget i noget ulovligt, noget, som har været i strid med reglerne – det kan være investeringer i mystiske projekter i Australien eller Canada, og hvad der ellers har været tale om – skal de mennesker selvfølgelig også have deres respektive selvangivelse for de år lignet om, og så må der laves aftaler om at få beløbene tilbagebetalt.

Men også her beder vi om, at der fares med lempe. Der er familier, som har været naive, og som har puttet penge i projekter, som er gået skævt. Hvis vi skal vælge mellem at smadre de familier med krav om, at de har tre girokort til at betale 100.000 kr. til skattemyndighederne, eller sige: O.k., I har et år eller to til at få pengene afdraget, ja, så vælger vi det sidste frem for at smadre de familier, hvor folk i almindelig naivitet eller god tro har investeret i noget, som viste sig ikke at hænge sammen.

Hvad gør vi så i fremtiden? Fremskridtspartiets råd er, at vi sørger for, at den danske skatte-lovgivning ikke er så restriktiv, og at det danske skatteniveau bliver sat ned. Den bedste måde at undgå skattetænkning på er at gøre det til en uøkonomisk aktivitet, og det gør man altså bedst ved at få skatterne sat ned.

Her går den nuværende regering desværre den modsatte vej. Man finder hele tiden nye metoder til at inddrive skatter hos befolkningen, og så længe det er tilfældet, vil den almindelige familie og den almindelige virksomhedsejer være nødsaget til at finde metoder til at slippe så billigt som muligt i skat. Det er ikke, fordi man er en dårlig samfundsborger, eller fordi man ikke vil påtage sig sin del af samfundsbyrden, men fordi den samfundsbyrde, politikerne har defineret, simpelt hen er blevet for stor, og fordi en lang række virksomheder er nødsaget til at se på bundlinjen. Hvis de ikke gør det, bliver de udkonkurreret af markedet, fordi der er

virksomheder i konkurrerende lande, hvor man har en langt mildere beskatning end i Danmark.

Det sidste, jeg vil sige noget om, er den måde, skattemyndighederne agerer på. Som sagt har det Fremskridtspartiets fulde støtte, når det gælder om at få disse selskabssager trævlet op, og vi glæder os til, at skatteministeren på et tidspunkt kan fortælle Folketinget, at nu er der sat punktum og afsagt dom i den sidste sag.

Men tingene må også gælde den anden vej, og derfor undrer det mig, at Enhedslisten i dag slet ikke har været optaget af det røveri, som Folketingets flertal beordrede skattemyndighederne til at foretage, da man uretmæssigt opkrævede 55 mia. kr. i ambi. Selv om EF-Domstolen har sagt, at det var ulovligt, og selv om Folketingets flertal har sagt, at det må vi hellere se at få tilbagebetalt, er der en ekstrem langsommelighed med hensyn til at få de penge afleveret tilbage til dansk erhvervsliv.

Tingene må hænge sammen, og hvis vi forventer af virksomhederne, at de øjeblikkelig betaler det, de skylder til samfundskassen, må det også være sådan, at når der er afsagt en klar og utvetydig dom, som tilfældet er i ambi-sagen, ser man at få de checks og de girokort udfyldt og få pengene tilbagebetalt til virksomhederne. Det vil også give virksomhederne en forståelse for, at når de kommer i gæld, må de se at få betalt hurtigst muligt til den offentlige kasse frem for at trække det ud, som det desværre sker i en række tilfælde.

Fremskridtspartiet kan ikke støtte den dagsorden, der er foreslået. Vi kan ikke se, der er noget som helst formål med at vedtage den dagsorden ud over det, jeg indledte min ordførertale med, nemlig at man ønsker at efterlade det indtryk i befolkningen, at det i virkeligheden er partierne Venstre og De Konservative, der har haft en eller anden ond plan, og det kan vi ikke deltage i. Vi stemmer derfor nej til dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er to ting. Den ene er, at vi mener, ambi-sagen har så særlig en karakter, at vi ikke vil blande den sammen med de øvrige sager. På samme måde undlod vi at tage bankredningerne med, og vi undlod at tage overbelåningen af skibe med. De hører sådan set også med i selskabet, men det var for dog at afgrænse emnet en anelse.